

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220200697
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220200697.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Ivety Anderlovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, L. nad L., o zaplatenie 731,29 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4Csp/51/2020-51 zo dňa 03. decembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II. a vo výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 626 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 626 eur od 11.3.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 71,20 %, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2 písm. l), § 11 ods. 1 písm. a), b), § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 3 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, § 54 ods. 1, 2, § 563, § 565, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. g), k), 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou súdu dňa 08.07.2020 domáhal zaplatenia istiny vo výške 731,29 eur, úrokov vo výške 24 % ročne zo sumy 626 eur od 17.02.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 713,29 eur od 17.02.2018 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 24.07.2017 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému revolvingový úver s výškou úverového rámca 5000 eur a žalovaný sa zaviazal splácať v mesačných splátkach. Výška úverového rámca je 5000 eur, aktuálna výška úverového rámca je 650 eur, výška úrokovej sadzby 24

% fixná, výška mesačnej splátky min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, zvolený súbor poistenia je komplexný balík poistenia, poplatok za poistenie 5,29 %, splatnosťou mesačnej splátky 10. deň v mesiaci a so splatnosťou prvej mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, priemerná RPMN 22,58 %, RPMN 26,83%. V bode 1. úverovej zmluvy sú uvedené dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN, a to výška čerpania revolvingového úveru 650 eur, výška mesačnej splátky 61,46 eur s poplatkom za správu úveru 0 eur, splatenie revolvingového úveru v 12 mesačných splátkach. Pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie je nie podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Celková čiastka k zaplaceniu bola uvedená vo výške 737,52 eur. Z predpisu splátok a výpisu z úverového účtu žalovaného č. 42761712300400 bola žalobcom poskytnutá žalovanému suma v celkovej výške 626 eur a žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu sumu. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42761712300400 adresovanej a doručenej žalovanému žalobca uviedol, že nakoľko žalovaný úver nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu 16.02.2018 sa záväzok žalovaného stal splatným v celom rozsahu. Zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 731,29 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 626 eur, úrokov a poistného vo výške 97,29 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18 eur. Žalobca pripojil doručenkou o doručení tejto listiny žalovanému, z ktorej vyplýva, že uvedená listina bola žalovanému doručená dňa 9.3.2018.

3. Súd prvej inštancie po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Zmluva o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb uzatvorená dňa 02.05.2017 medzi žalobcom a žalovaným je zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom predmetná zmluva má i spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním úveru uspokojoval svoje osobné potreby a žalobca vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Vzhľadom na ustanovenie § 9 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver na základe zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným dňa 24.07.2017 je bezúročný a bez poplatkov. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpania podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z predmetnej zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v predmetnej zmluve je v časti 1 bod 1.1 uvedené, že výška úverového rámca je 5000 eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 650 eur. Pri tejto nejasnosti nemožno ustáliť, aký úverový rámec si strany dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené dva rôzne údaje o celkovej výške úveru, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo nepochybne platí aj pre revolvingový úver, súd mal za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.. Zmluva tiež neobsahuje správny údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k), a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zo znenia zmluvy je zrejmé, že v zmluve sa nachádza vopred formulovaný text o poistení schopnosti splácať úver, avšak zmluva vôbec nepredpokladá odmietnutie poistenia ako takého. Pokiaľ tvoril výšku splátky úveru aj poplatok za poistenie pri komplexnom balíku poistenia, mal byť nevyhnutne tento poplatok zahrnutý pre účely výpočtu celkovej čiastky spojených s úverom. Z uvedeného vyplýva, že dohoda o poplatku za poistenie schopnosti splácať úver uvedený v základných parametroch úveru zmluvy o revolvingovom úvere, bola podmienkou uzavretia zmluvy a žalovaný musel podpísať aj dojednanie o poistnom, pokiaľ chcel dosiahnuť poskytnutie úveru. Preto náklady na poistenie bolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa. Vychádzajúc z výšky RPMN uvedenej v zmluve a samotného znenia predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 24.07.2017 (bod 1.1) vyplýva, že suma poplatku spojená s poistením do nákladov zahrnutá nebola a preto aj výška RPMN bola uvedená nesprávne. S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že i z tohto dôvodu je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. V úverovej zmluve je tento obligatórny údaj nesprávny, čím je spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru, čo spôsobuje, že veriteľ nemôže požadovať žiadne úroky a ale ani poplatky. Z listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že úver riadne nesplácal. Žalovaný z dôvodu, že spotrebiteľský úver, ktorý mu bol poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 24.07.2017 sa považuje za úver bez úroku a bez poplatkov, tak bol povinný vrátiť žalobcovi iba poskytnutú istinu 626 eur, a preto v časti uplatneného poplatku z poistenia i úrokov súd žalobu zamietol. Ďalej mal súd za preukázané, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že

poskytnutý úver na základe zmluvy zo dňa 24.07.2017 riadne nesplácal, a to ani napriek výzvam žalobcu, a preto žalobca dňa 16.02.2018 pristúpil k mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný žalobcovi neuhradil žiadnu sumu a na základe týchto skutočností žalobcovi patrí právo na zaplatenie sumy 626 eur spolu s úrokom z omeškania. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi právo na úhradu úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 17.02.2018, t.j. nasledujúceho dňa po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, súd ale priznal žalobcovi úrok z omeškania až od odo dňa nasledujúceho po tom ako sa žalovaný dozvedel, že má plniť (len dňa 9.3.2018 bolo doručené oznámenie o vyhlásení o mimoriadnej splatnosti a tiež mu priznal úrok z omeškania len z výšky priznaného zostatku bezúročného a bez poplatkového úverov až do jeho plneného zaplatenia a vo zvyšnej časti úroku z omeškania žalobu zamietol. Súd taktiež žalobcovi nepriznal nárok vo výške 18 eur, ktorý si žalobca uplatnil ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nakoľko žalobca o výške týchto nákladov nepredložil dôkaz. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 626 eur s príslušenstvom (85,60 %) a v časti o zaplatenie 105,29 eur bol úspešný žalovaný (14,40 %). Žalobcovi voči žalovanému podľa pomerného úspechu patrí nárok na náhradu trov konania vo výške 71,20 %.

4. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II. podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že predmetom Zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty je poskytnutie úveru, v zmysle ktorej žalobca poskytuje žalovanému určitý úverový rámec, z ktorého môže žalovaný čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca, pričom záleží výlučne na vôli žalovaného, či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca vyčerpá. Žalovaný mohol čerpať celú výšku úverového rámca naraz, mohol čerpať len časť poskytnutého rámca jednorazovo alebo opakovane, mohol kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy alebo aj celú sumu a opätovne čerpať peňažné prostriedky. K názoru súdu o neurčitosti výšky úverového rámca poukázal na bod 1.1. úverovej zmluvy, v zmysle ktorého bola pri uzavretí úverovej zmluvy dohodnutá maximálna výška úverového rámca vo výške 5.000 eur a aktuálna výška úverového rámca vo výške 650 eur predstavovala len aktuálny úverový rámec, ktorý bol žalovanému poskytnutý na základe predbežného vyhodnotenia bonity pri prvom čerpaní úveru. V súvislosti s výpočtom RPMN poukázal na skutočnosť, že žalovaný si pri uzatváraní úverovej zmluvy zvolil poistenie úveru s výškou poistného 5,29 % z mesačnej splátky ako to vyplýva z bodu 1.1. úverovej zmluvy. To znamená, že súčasťou mesačnej splátky bol aj poplatok za poistenie vo výške 5,29 % z aktuálnej výšky mesačnej splátky. Vzhľadom k tomu, že poistenie úveru bolo dobrovoľné, pričom mohol žalovaný kedykoľvek v súlade s bodom 6.5. úverovej zmluvy poistenie ukončiť, a zároveň poistenie nebolo podmienkou na uzatvorenie predmetnej úverovej zmluvy, tak tento poplatok nemohol byť zarátaný do celkových nákladov úveru. Z obsahu úverovej zmluvy nevyplýva, že by povinnou podmienkou poskytnutia úveru bolo uzavretie poistenia a zároveň žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že by mu bolo poistenie zo strany žalobcu akýmkoľvek spôsobom nanútené ako podmienka poskytnutia úveru. Povinnou náležitosťou úverovej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch nie je uvedenie možnosti odmietnuť poistenie. RPMN bolo vypočítané podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. za podmienok uvedených v ust. § 19 ods. 2 tohto zákona. RPMN uvedená v úverovej zmluve vo výške 26,81% je vypočítaná správne a uvedená zrozumiteľne. Súd tak mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II. je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie, vo výroku I., odvolaním napadnutý nebol a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

8. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v zamietajúcej časti na právnom závere, okrem iného, že v predmetnej zmluve o úvere nie je nesprávne uvedená RPMN, čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Odvolací súd považoval tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožnil sa s odôvodnením rozsudku v tejto časti podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

10. Na daný právny vzťah súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia zákonov na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Spornou zostala skutočnosť, či predmetná zmluva obsahuje správne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov, teda či žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na zaplatenie všetkých pohľadávok uplatnených žalobou. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá je v spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne, z dôvodu ktorého je v zmysle § 11 uvedeného zákona potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa v odvolaní bránil tým, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy zvolil aj poistenie úveru, pričom poistné nemohlo byť zahrnuté do RPMN z dôvodu, že nebolo podmienkou na uzatvorenie predmetnej úverovej zmluvy a tak tento poplatok nemohol byť zarátaný do celkových nákladov úveru. S touto obranou žalobcu sa odvolací súd nestotožňuje. Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy stanovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí okrem iného obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. k)/. Pre prípad absencie týchto náležitostí zákon stanovil, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b)/. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov úveru, sa musia v zmysle § 19 v spojení s § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, pričom do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je formulárová zmluva, ktorej znenie vopred pripravil samotný žalobca. Z obsahu samotnej úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že v základných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere v bode 1.1. je uvedený medzi ostatnými náležitosťami aj poplatok za poistenie 5,29 %, pričom údaj o poistení je rovnako ako ostatné základné podmienky úveru vopred pripravený žalobcom a samotný formulár zmluvy neumožňoval žalovanému zasiahnuť akýmkoľvek spôsobom do zmluvy. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že poistenie bolo dobrovoľné, nakoľko poistenie ako také má žalovaný vopred naformulované v zmluve, pričom pri zvolení súboru poistenia sa nenachádza údaj o možnosti neuzavrieť toto poistenie. Podľa odvolacieho súdu je z uvedených skutočností nepochybné, že aby žalovaný získal spotrebiteľský úver ponúknutý žalobcom, za podmienok vyplývajúcich z návrhu zmluvy, musel prijať aj poistenie splácania úveru. Získanie úveru za ponúkaných podmienok bolo teda podmienené tým, že žalovaný poistí svoju schopnosť splácať úver a zaviaže sa na platenie poistného. Poplatky za poistenie preto spadajú do celkových nákladov žalovaného ako spotrebiteľa spojených s predmetnými spotrebiteľskými úvermi a mali byť preto zahrnuté do výpočtu RPMN úverov. Je nepochybné, že pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, čo vyplýva aj zo základných podmienok úverovej zmluvy z bodu 1.1., preto je údaj o RPMN úveru v predmetnej úverovej zmluve uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa. V zmysle uvedeného je úver, ktorý žalovaný na základe predmetnej úverovej zmluvy čerpal bezúročný a bezpoplatkový.

11. Na základe uvedených záverov, ktoré samé už odobrujú vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, nepovažoval odvolací súd za potrebné sa bližšie vyjadrovať k odvolacej námietke žalovaného, ktorý namieta správnosť záveru súdu prvej inštancie o absencii údajov o celkovej výške úveru.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal. Nakoľko z obsahu

spisu nevyplýva, že by žalovanému vznikli v odvolacom konaní trov, odvolací súd mu nárok na ich náhradu nepriznal (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).